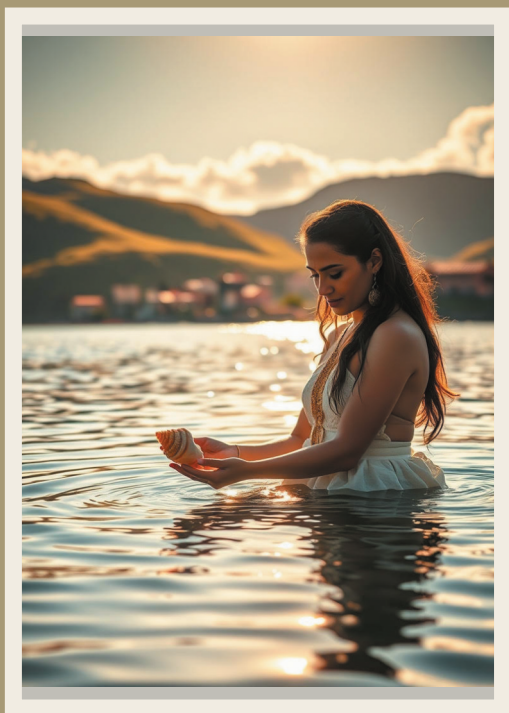

SALATUT TIEDOT

—
Tiwanakun perintö
osa 2

Jouni Palmgren

SALATUT TIEDOT

/

TIWANAKUN PERINTÖ

OSA 2

SALATUT TIEDOT

/

TIWANAKUN PERINTÖ

OSA 2

© 2025 Jouni Palmgren

Kustantaja: BoD · Books on Demand,
Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hamburg, Saksa
ISBN: 978-952-80-5331-6

Sisällys

JOHDANTO	9
<i>Hovin kokoontuminen</i>	12
<i>Epäilykset ja huhut</i>	24
<i>Uusi retki</i>	35
<i>Rohkeuden koetus</i>	58
<i>Viisauden koetus</i>	67
<i>Sydämen puhtaus</i>	77
<i>Salaisuuksien avautuminen</i>	90
<i>Suurten liittojen aika</i>	103
<i>Pimeä uhka</i>	117
<i>Jakautuminen</i>	134
<i>Sotien aika</i>	160
<i>Ratkaisevat taistelut</i>	180
<i>Henkinen kamppailu</i>	192
<i>Auringon ja varjon taistelu</i>	204
<i>Valon valtakunta</i>	217

<i>Kotiinpaluu ja lahjavene_____</i>	<i>234</i>
<i>Laskeutuva varjo ja jäähyväiset_____</i>	<i>241</i>
<i>Muutosten valmistelu_____</i>	<i>250</i>
<i>Suuret suunnitelmat_____</i>	<i>261</i>
<i>Hovin muutto ja säröily_____</i>	<i>271</i>
<i>Näky tulevast_____</i>	<i>293</i>
<i>Loppusanat_____</i>	<i>302</i>

Keskeisiä henkilöitä:

Apuchay	Esi-inkojen hallitsija ja kuningas Titikaka-järven alueella
Makya	Pohjoisesta saapunut muukalainen, joka asettui Apuchayn hoviin
Nayra	Makyan puoliso Titikaka-järven rannan kylässä
Tika	Makyan ja Nayran kaksoispoika, rohkea ja näppärä
Sumaq	Tikan kaksoissisar, unien tulkitsija ja lääkekasvit tunteva
Mama Killa	Kylän pago (shamaani), viisas unien tulkki ja parantaja
Qhantati	Kaksosten oppaaksi mukaansa ottama nuori nainen
Aruma	'Yön veljeskunnan' ahne pappi, joka oli aiemmin karkotettu heimostaan
Mallku	Chachapoyojen viekas uusi johtaja ja shamaani, 'Pimeän Mallku'
Chowi	Yksi Tiwanakun perintöä suojelevista vanhoista papeista
Yachay	Toinen vanha ja harmaapartainen Sumaqia opastava Tiwanakun pappi
Uru	Nuori lähetti, jotka Makya oli aikanaan kouluttanut tiedustelijaksi
Ch'aska	Apuchayn jälkeen valittu uusi esi-inkojen kuningas Qosqosta (Cuzco)
Chusi	Vuoristoheimon päällikkö, joka vaati voimakasta kuria ja vahvaa johtajaa

JOHDANTO

Titikaka-järven rannoilla vallitsi levollinen hiljaisuus, mutta sen pinnan alla kuohui vielä menneiden aikojen voima. Tiwanakun valtakunta oli hajonnut jo kauan sitten, sen temppelit olivat vajonneet veden syliin ja sen hallitsijat vaienneet. Silti muinaisen kansan perintö eli kivissä, kultaisissa aarteissa ja salaisuuksissa, joita vain harvat ymmärsivät.

Apuchay, järven rantojen hallitsija, oli yhdistänyt hajonneita heimoja ja voittanut veriset taistelut pilvisotureita vastaan. Hänen joukkonsa olivat tuoneet päivänvaloon Illimanin jääluolien aarteet ja Uminan temppelin kultaisen levyn. Mutta levyn merkit eivät kertoneet vain rikkauksista. Ne kätkivät syvemmän salaisuuden, joka voisi joko nostaa kansat uuteen kukoistukseen tai syöstä ne pimeyteen.

Nyt Apuchay oli kutsunut luokseen liittolaisensa: Makyan, pohjoisen muukalaisen, tämän puolison Nayran sekä heidän kaksosensa, Tikan ja Sumaqin. Kaksoset olivat jo nähneet kuoleman varjon ja aarteiden kirot, ja he tiesivät, että heidän kohtalonsa oli sidottu Tiwanakun perintöön. Myös Mama Killa, kylän pago (shamaani), varoitti unissa näkemistään enteistä: tie ei olisi

helppo, sillä salaisuuksia tavoittelivat myös ne, jotka janosivat valtaa ja tuhoa.

Kun vanhat papit toivat sanomansa vuorilta ja asettivat Apuchayn eteen muinaisten merkkien kopiot, alkoi uusi matka. Matka, joka ei johdattanut ainoastaan kulta-aarteiden äärelle, vaan henkisen perinnön lähteille, missä taivas ja maa kohtasivat ja missä kansojen tulevaisuus ratkeaisi.

Hovin kokoontuminen

Aurinko nousi hitaasti Titikaka-järven ylle, ja sen kultaisten säteiden alla Apuchayn palatsin kiviseinät hehkuivat kuin hehkutettu metalli. Hallitsijan pihaan kokoontuivat hänen lähimmät liittolaisensa: Makya ja Nayra kaksostensa kanssa, Mama Killa, sekä joukko neuvonantajia ja sotapäälliköitä. Ilmassa oli levoton odotus, sillä huhut Tiwanakun perinnön salaisuuksista olivat levinneet laajalle.

Apuchay istui korkealla kivituolillaan, selässään Tiwanakun aikainen viitta, jonka hän oli saanut lahjaksi vuoristopapeilta. Hänen katseensa oli levollinen mutta tarkkaavainen – hän tiesi, että nyt tarvittiin enemmän kuin miekkaa ja kulta-aarteita.

“Veljeni ja sisareni”, hän aloitti matalalla äänellä, “olemme jo nähneet, miten kulta voi sokaista ja jakaa kansat. Mutta se, mitä olemme löytäneet, voi myös yhdistää nämä merkit.” Hän osoitti edessään olevaan kivipöytään, jolle oli levitetty vanhojen pappien kopioimat kuviot. “Nämä kertovat enemmän kuin pelkästään aarteiden sijainnista. Ne ovat avain siihen, miksi Tiwanaku kerran hallitsi näitä maita.”

Kaksoset astuivat lähemmäs. Tikaa kiehtoi merkkien tarkka järjestys: spiraaleja, tähtiä ja

eläinhahmoja, jotka tuntuivat piirtävän tarinaa taivaasta maahan. Sumaqin katse oli syvällisempi; hän näki merkeissä unien kaikuja, kuin jokin olisi yrittänyt puhua hänelle verhon takaa.

Mama Killa rykäisi hiljaa ja nosti kätensä. "Hallitsija, varo. Nämä merkit eivät ole pelkkiä kuvia. Ne kulkevat suoraan henkien maailmaan. Vain puhtain sydän voi kantaa niiden sanoman. Jos me erehdymme, menetämme enemmän kuin olemme koskaan voittaneet."

Makya kuunteli hiljaa, mutta hänen katseensa välähti huoli. Hän oli nähnyt, mitä kullan kiros saattoi tehdä miehen mielelle – hänelle itselleen – ja pelkäsi, että sama voima voisi jälleen sumentaa heidän tiensä. Nayra puristi hänen kättään, ja siinä hetkessä Makya muisti, että hän ei enää ollut yksin harhansa kanssa.

Apuchay nyökkäsi hitaasti. "Siksi lähetän teidät takaisin vuoristoon. Kolme vanhaa pappia eivät antaneet meille tätä lahjaa ilman syytä. He sanoivat, että merkityksen ymmärtää vain se, joka on valmis todistamaan rohkeutensa, viisautensa ja sydämensä puhtauden."

Hiljaisuus täytti salin. Tika kohotti päätään ja sanoi ääneen sen, mitä kaikki ajattelivat:

"Me lähdemme."

Sali täyttyi matalasta sorinasta. Sotapäälliköt, joilla oli yhä miekoissaan vihollisen verijalkia

edellisistä taisteluista, vilkaisivat toisiaan epäluuloisesti. He tiesivät, että Apuchayn vallan kasvattaminen merkitsi samalla myös heidän heimonsa ja perheensä kohtaloa.

Yksi vanhimmista päälliköistä astui eteen ja puhui:

“Hallitsija, olemme taistelleet, vuodattaneet verta ja ottaneet voiton. Miksi meidän on käännyttävä takaisin pappeihin ja heidän hämääriin merkkeihinsä? Eivätkö miekat ja kulta riitä sinulle?”

Apuchayn katse oli tyyni, mutta hänen äänensä kantoi salin jokaisen nurkan yli.

“Miekat voivat voittaa taistelun, mutta eivät ikuisuutta. Tiwanaku hallitsi, koska se ymmärsi taivaan ja maan yhteyden. Ilman sitä meidän valtamme murenee kuin saviastia sateessa.”

Mama Killa nyökkäsi ja kohotti savukupunsa, josta nousi ohut kaislantuoksuinen usva. “Näin unessa auringon, joka sammui kesken päivän. Pimeys syöksi kansat epätoivoon, ja vain ne, jotka ymmärsivät merkkien tien, selvisivät. Meidän on seurattava tätä tietä tai menetämme kaiken.”

Kaksoset katsoivat toisiaan. Tikan sydän syttyi seikkailunjanosta, kun taas Sumaqin mielessä kaikui unien varoitus. Hän oli jo nähnyt varjoja, jotka kurottivat heidän ylleen, ja tiesi, että heidän matkansa tulisi olemaan vaarallinen.

Makya astui esiin, ryhdikkäänä mutta mietteläänä.

“Jos pappien tie on oikea, kuljemme sen. Mutta tiedän, että tie ei ole helppo. Olen itse kokenut kullan kirouksen voiman, enkä halua nähdä samaa lasteni kohdalla. Vannon kuitenkin, että jos tämä on ainoa tie, kuljen sen heidän rinnallaan loppuun asti.”

Nayra tarttui hänen käsivarteensa, hänen äänensä oli lempeä mutta luja.

“Meidän kohtalomme on sidottu yhteen. Menköön tie minne tahansa, pysymme perheenä.”

Apuchay nousi seisomaan. Hän levitti käsivartensa niin, että hänen hallitsijavaippansa lainehti kuin järven aalto.

“Olkoon niin. Te lähдете vuoristoon uudestaan. Kolme koetta odottaa, ja niiden myötä pappien viimeinen sana. Tuokaa minulle se, mikä ei ole kiveen kaiverrettu eikä kultaan sidottu – vaan mikä säilyy kansojen sydämissä.”

Sali hiljeni. Jokainen tunsi, että päätös oli tehty, ja sen myötä uusi aikakausi oli alkanut.

Mama Killa sulki silmänsä ja kuiskasi:

“Henget seuraavat teitä. Mutta muistakaa, että jokainen valinta avaa uuden oven, eikä kaikkien takaa löydy valoa.”

Tika puristi nyrkkiään ja kohotti katseensa kohti auringonvalossa välkehtiviä kiviseiniä.

“Me emme pelkää. Tie on meidän.”

Sumaq sen sijaan katsoi maahan, sillä hänen unissaan varjo oli yhä vahvempi. Hän tiesi, ettei tämä matka olisi vain heidän rohkeutensa koetus, vaan myös heidän sielujensa.

Kun päätös oli lausuttu, hovi hajaantui hitaasti kuin linnut, joita myrskyn varjo lähestyy. Sotapäälliköt poistuivat mietteläinä, ja palvelijat ryhtyivät kantamaan saleista ulos kulta-aarteita, joita oli tuotu esille merkkejä valaisemaan.

Makya ja Nayra seisoivat hetken paikallaan, ikään kuin etsien voimaa toisistaan. Kaksoset juoksivat ulos palatsin portille täynnä levotonta energiaa. Portilla Titikaka-järven aallot löivät vasten kivimuureja.

Illan hämärtyessä kylä valmistautui heidän lähtöönsä. Kaislasta punottiin uusia kantokoreja, ja kuivatut kalat ja maissijauhosäkit sidottiin tiukasti yhteen. Sumaq auttoi Mama Killa keräämään lääkekasveja, joita tämä sitoi pieniin nyytteihin: koka-lehtiä voimaa varten, muinaista chachakuma-juurta pään selkeyttämiseksi ja kuivattuja kukkia henkien lepyttelemiseksi.

“Muista, lapsi”, Mama Killa sanoi Sumaqille, “ettei lääkkeen voima ole vain siinä, mitä se parantaa, vaan siinä, kenelle se annetaan ja miksi. Sydän antaa sille suunnan.”

Tika puolestaan kulki vanhan Challwaqin työpajan luo, joka oli tyystin hiljentynyt mestarinsa

Andien vuorten ja Titikaka-järven syvyyksissä lepää muinaisen Tiwanakun valtakunnan salaisuus. Perintö, joka voi nostaa kansat uuteen kukoistukseen tai syöstä ne pimeyteen. Kun esiinkojen hallitsija Apuchay kokoaa liittolaisensa ja lähettää rohkeat kaksoset, Tikan ja Sumaqin, koettelemusten tielle, alkaa matka, jossa rohkeus, viisaus ja sydämen puhtaus punnitaan. Kulta-aarteiden sijasta etsijät kohtaavat henkien varjoja, menneisyyden kirouksia ja vallan houkutuksia, jotka uhkaavat repiä kansat hajalle.

SALATUT TIEDOT on kolmiosaisen TIWANAKUN PERINTÖ-kirjasarjan 2. osa ja jatkoa osalle 1: KULTAISET AARTEET.

BoD

9 789528 053316